

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **E. F.**, bývajúcej v B., zastúpenej JUDr. D. Š., advokátkou v B., proti žalovaným **1/ Slovenskej republiky – Ministerstvu financií Slovenskej republiky**, Štefanovičova č. 5, Bratislava, **2/ Slovenskej republiky – Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky**, Pribinova č. 2, Bratislava, **3/ Národnej banke Slovenska**, Imricha Karvaša č. 1, Bratislava, **o zaplatenie 1 498 277,-- Sk (49 733,69 EUR) s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp.zn. 21 C 206/2005, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 30. septembra 2008 sp.zn. 5 Co 439/2007, rozhodol

t a k t o :

Dovolanie žalobkyne **o d m i e t a .**

Žalovaným 1/, 2/, 3/ náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava I rozsudkom z 26. júna 2007 č.k. 21 C 206/05-101 zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa proti žalovaným 1/ až 3/ domáhala zaplatenia 1 498 277,-- Sk (49 733,69 EUR) s príslušenstvom z titulu náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom podľa zákona č. 58/1969 Zb. Žalovaným 1/ až 3/ náhradu trov konania nepriznal.

Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 30. septembra 2008 sp.zn. 5 Co 439/07 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa a žalovaným 1/ až 3/ náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Stotožnil sa so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa.

Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa. Navrhla, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu, ako aj ním potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V dovolaní predovšetkým poukázala na § 30 ods. 1 zákona č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky a obom súdom nižšieho stupňa vytkla, že nevykonali podrobnú analýzu zákonom zverených právomocí žalovaným 1/ až 3/, ktorá je dôkazom tvrdenia žalobkyne.

Žalovaný 1/ sa k dovolaniu nevyjadril, žalovaní 2/ a 3/ vo vyjadreniach navrhli dovolanie zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovenia § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), alebo rozsudok potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

Nakoľko je v prejednávanej veci dovolaním napadnutý rozsudok, ktorým odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa (pričom v jeho výroku prípustnosť dovolania nevyslovil) je nepochybné, že prípustnosť dovolania žalobkyne z § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. nemožno vyvodiť.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237

O.s.p. (§ 242 ods. 1 O.s.p.), dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z vád vymenovaných v § 237 písm.a/ až g/ O.s.p., pričom nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení a ani samotná dovolateľka žiadnu z týchto vád nenamietala.

I keď žalobkyňa v dovolaní bližšie nešpecifikovala žiadny dovolací dôvod, z kontextu tohto mimoriadneho opravného prostriedku možno vyvodiť, že dovolateľka zrejme namietala, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. V tejto súvislosti treba uviesť, že nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p.) je prípustným dovolacím dôvodom (ktorý možno uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné), samo nesprávne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolanie je v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu; pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu, a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

Keďže v danom prípade dovolanie nie je podľa § 238 O.s.p. prípustné a neboli zistené (ani tvrdené) iné vady uvedené v § 237 O.s.p., dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že dovolanie žalobkyne je neprípustné, preto ho odmietol (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p.).

O náhrade trov dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p. s tým, že žalovanému 1/ v tomto konaní žiadne trovy nevznikli a žalovaní 2/ a 3/ si náhradu trov dovolacieho konania neuplatnili.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. októbra 2009

JUDr. Jana Bajánková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová

